

עמיר עקיבא סגל

אבירי ההיכל

התאדה שמן ילדותך
 ושריריך התעבו
 שערותיך שהתפזרו, פעם
 התקצרו והסתדרו
 כמו מחשבותיך, כמו עקרונותיך
 כמו עמידתך על שלך
 אצבעותיך שידעו מיתר ומכחול
 למדו את ההדק ואבק השרפה
 מה שפעם צרב את קצות אצבעותיך
 אתה מאמץ ללב
 ומה שאמצת ללב
 מפריע גם בזוית העין
 למדת לא לפחד ממה שממולך
 אלא ממה שמאחורי הגב
 ומה נאצל יותר מדגל
 מקפל באכל
 ומה יפה מגדוד גברים
 מזיפים המנוז, בגרון נחר
 קללה ויריקה כשהוא נגמר
 למדת לא להתלונן
 כי זו הדרך היחידה
 החיים על חד החרב
 ברוך הבא, אתה גבר.

תם היום

הוֹנֵף הַדָּגֶל הַלְבֵן
 כְּבֹר לֹא מְשֹנֶה מִי הַנִּיפּוֹ.
 שָׁבוּ הַכְּלָבִים לְמַלְנוּתֵיהֶם
 זָנְכֶם בֵּין רַגְלֵיהֶם
 מִי שֶׁנִּשְׁדָּךְ וּמִי שֶׁנִּנְשָׁךְ
 חֲזְרוּ זְבִי דָם וּמַגְלָה.

שָׁב לְבֵיתוֹ הַרְיֵק, פַּעַם נּוֹסֶפֶת
 נִדְחַק אֶל הַרְיֵק בְּמִקּוֹם לְמֵלֵאוֹ
 יָדוֹ שֶׁהִיָּתָה יִצְיִכָּה עִם הַחֶרֶב,
 רוֹעֵדָת עִם סִפִּין הַחֲמָאָה.
 וְאִין עוֹד אֲנָשִׁים תַּחַת יָדָיו
 וְאִין עוֹד חִילִים לְרַגְלָיו.

וַיֵּשׁ מִי שֶׁמְנוּחָתָם אֵינָה מְפָרַעַת
 גַּם לֹא בַתְּפִלוֹת הַחַיִּים
 גַּם לֹא בְּאֲכֹנֵי שֵׁשׁ וְגִיר
 גַּם לֹא בִּירִיּוֹת טֻקָּס אַחֲרוֹן.

יֹשְׁבֵי הַבְּתִים
 לְאַחַר שֶׁחָתְמוּ אֶת שְׁמֵם עַל מַתְנַת הַשָּׁבִים
 עוֹסְקִים בְּאוֹתָן שְׁאֵלוֹת
 שֶׁבְּגִלְזָן הוּא מִתְעוֹרֵר בְּכִכִּי
 רֹאשׁוֹ שֶׁל מִי יַעֲרֵף עַל הַמְּחַדָּל
 הוּא רָאָה מְסַפֵּיק רֹאשִׁים נַעֲרָפִים
 כָּל שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ אֵינָם הַעֲטוּרִים וְהַדְּרָגוֹת
 עֲלֵיהֶם חָלַם פַּעַם
 אָלֵא רַק שָׁנָה לְלֹא חִלּוּמוֹת.

הַשָּׂרִים וְהַמְּלֶךְ בְּכִסְאוֹתֵיהֶם
 לֹא בָּהֶם הָאֲשָׁמָה, הֵם הַצִּילוּ רַעֲיוֹנוֹת
 תְּמוּנָתָם עִם גְּבוּר מְזַדְמָן
 שֶׁחִיּוּכּוֹ עֲרַף וְעֵינָיו חֲצִי עֲצוּמוֹת

רק חבריו זוכרים
בְּכָר אֵינָם מְתַלַּנְנִים.

לא יֵאָרְכוּ הַשָּׁנִים
עַד שְׁיוֹשְׁבֵי הַבָּתִּים וְהַכְּסָאוֹת
הַפּוֹנִים לְאַחֹר וְיוֹשְׁבֵי הָעֶרְףָּה
יִשְׁירוּ אֶת שִׁירֵי הַהֶלֶל
בְּשִׁבְחֵי הַמְּלָחָמָה
וְהַמְּעֻטִּים שְׁירוּ, שְׁנֹרֹו, שְׁנַפְלוּ
יַעֲלוּ קַמְטִים וְרָקֵב.